

ны е ѹтѣшила. Азъ са ѹспокоихъ, скървѣта ми мина, но какъ мина, стъ какво са ѹтѣшихъ, тока не знамъ. Божіата ѹтѣха е за насъ непостижима и несказанна. —

Но, може да не ви безпокои дѣто не знаете собствената си ѹтѣха, може васъ друго да ви безпокои. О, азъ знамъ, какво занимава вашитѣ мисли!—това което е съставляло скривницето на сърдцето ви. Азъ знамъ, че скривното ви сърдце обича предмѣта на скървѣта си, то все за него си мисляло вы, все него вы помнило, все съ него са вы занимавало. И какво? Дайте свобода на ценіето на сърдцето си; мислете колкото искате за любимымъ си предмѣтъ; занимавайте са колкото можете съ скривницето на сърдцето си. Но да вжде спомѣна ви за него, Христіенскы спомена, да вжде вашето за него занимаваніе спасително за него, вашата мисль за него да е придрѣжена съ съ молитва за него, обзрнете всичката си скръвь за него въ скръвь по Бога, — и тогачи скървѣта ви ще стане изворъ на радость за васъ и за него. Въй тѣкъ ще са зарадвате за спасаваніето мѣ, а той тамъ ще са зарадеа за дѣто сте ѹмѣнили да са ползвате отъ скървѣта си. Да, и на онзи свѣтъ са радватъ на насъ, когато са ползовамы отъ скървѣта си.

Но скривното сърдце е безпокойно; то само си търси слѣчай за безпокойствіа, ако не намѣрва измыслъ си. Тѣй е то, загѣбата ви е не-